

Allvarlig kritik mot Polismyndigheten och Försvarsmakten (militärpolisen) för genomförandet av en husrannsakan och ett förhör med en person under 18 år

---

Bakgrund

Det 1 september 2021 fick Försvarsmakten, 11:e militärpolisbataljonen, in ett tips om att en 17-åring publicerat inlägg på sociala medier med foto- och videomaterial som visade ammunition som bedömdes vara militär. I tillhörande textmeddelanden uppgav den unge att ammunitionen kom från ett militärt förråd och att det skulle hämtas mer. Med anledning av detta kontaktades jourhavande undersökningsledare vid Polismyndigheten. Denne beslutade att inleda förundersökning om stöld alternativt brott mot vapenlagen och tog beslut om husrannsakan i bostad.

Verkställigheten av åtgärderna uppdrogs åt militärpolisen. Husrannsakan genomfördes samma dag av fem uniformerade militärpoliser med tjänstehund som anlände till 17-åringens bostad i försvarsmaktens fordon.

När militärpolisen kom till bostaden var bara den unge hemma. Militärpolisen försökte omedelbart komma i kontakt med den unges vårdnadshavare per telefon och lämnade ett röstmeddelande men fadern, AA, anlände först efter att förhör med den unge inletts.

Vid förretningen togs bl.a. ett antal patroner och en mobiltelefon i beslag efter beslut av en militärpolis. Militärpolisen delgav den unge misstanke om brott och höll ett förhör med honom som pågick ungefär en timme.

Därefter vidtog militärpolisen vissa ytterligare utredningsåtgärder innan ärendet lämnades över till ett lokalpolisområde den 30 september 2021. En ordinarie undersökningsledare vid Polismyndigheten utsågs den 6 oktober 2021. Den 23 december 2021 beslutade en åklagare att lägga ned förundersökningen.

Anmälan

I en anmälan som kom in till JO den 10 januari 2022 förde AA fram klagomål mot Försvarmakten och Polismyndigheten för hanteringen av förundersökningen. AA anförde bl.a. att de åtgärder som vidtogs mot hans son den 1 september 2021 var oproportionerliga och kränkande och han var kritisk mot att åtgärderna genomfördes av uniformerade militärpolis. Han förde också fram att förundersökningen därefter inte bedrevs objektivt och tillräckligt skyndsamt.

Utredning

Försvarmakten och Polismyndigheten uppmanades att yttra sig över handläggningen av förundersökningen fram till och med den 30 september 2021. Myndigheterna skulle också besvara ett antal frågor, bl.a. om de rättsliga förutsättningarna för Polismyndigheten att begära biträde från militärpolisen.

Försvarmakten och Polismyndigheten yttrade sig. Yttrandena finns tillgängliga hos JO. Båda myndigheterna har i sina yttranden hänvisat till en överenskommelse mellan Försvarmakten, Polismyndigheten och Åklagarmyndigheten om militärpolisens biträde i förundersökningar om brott som har begåtts inom Försvarmakten.

Försvarmakten

Militärpolisens åtgärder i förundersökningen

Försvarmakten redogjorde utförligt för sin bedömning avseende de åtgärder som militärpolisen vidtog den 1 september 2021. Myndigheten redovisade sammanfattningsvis följande i denna del.

Beslutet om husrannsakan omfattade att höra den misstänkte i samband med genomförandet. Den jourhavande polisiära undersökningsledaren lämnade inte något direktiv om att militärpolisen skulle vara civilt klädd när den genomförde husrannsakan och förhöret med den unge. Inte heller några andra anvisningar kring verkställigheten lämnades av undersökningsledaren, utöver direktiv om att vårdnadshavare endast behövde medverka vid förhöret med den unge om det kunde ske utan men för utredningen. Undersökningsledaren gav således inga särskilda anvisningar som berörde behovet av försvarare.

Med hänsyn till vad brottsmisstankarna avsåg och omfattningen av förundersökningen menar Försvarmakten att militärpolisen får anses ha haft fog för sin uppfattning att undersökningsledaren tagit ställning i försvararfrågan. Den misstänkte informerades bl.a. om sin rätt att anlita försvarare och i vissa fall få en offentlig försvarare samt rätt att ha försvarare under förhöret, men godtog att förhöret hölls utan försvarare. Inte heller AA framförde något önskemål om försvarare.

Försvarmakten underrättade inte socialnämnden och genomförde förhöret utan företrädare för socialtjänsten närvarande eftersom det var ett förhör under

kvällstid i samband med husrannsakan och eftersom undersökningsledaren inte heller lämnat särskilt direktiv om detta. Tidsrymden mellan beslut respektive genomförande av husrannsakan innebar att det fanns en reell möjlighet för militärpolisen att kontakta företrädare för socialnämnden. Försvarmakten menar dock att en kontakt med socialnämnden hade kunnat innebära viss risk för påverkan på utredningen. Att undersökningsledaren inte kontaktades för att stämna av frågan kan möjligen ses som en brist i handläggningen av ärendet.

Förundersökning om brott där en misstänkt är under 18 år hanteras inom Polismyndigheten och Åklagarmyndigheten av särskilt utpekade enheter med lämplig och erfaren personal som är vana vid att tillämpa de särskilda regler och göra de bedömningar som krävs för att handlägga ärenden med en misstänkt ungdom. Militärpolisen har inte motsvarande kunskap och erfarenhet av ungdomsärenden. Enligt Försvarmakten är det därför principiellt mindre lämpligt att militärpolisen biträder undersökningsledare med utredningsåtgärder riktade mot ungdomar och det hade möjligen också varit mer i linje med hänsynsprincipen att verkställa husrannsakan och förhör med civilklädd personal.

De rättsliga förutsättningarna för militärpolisen att biträda i en förundersökning

Försvarmakten redovisade bl.a. följande bedömning avseende de rättsliga förutsättningarna för militärpolisen att biträda Polismyndigheten.

Militärpolismän är att anse som polismän och har fullständiga polisiära befogenheter när de fullgör uppgifter enligt 1 § förordningen med reglemente för militärpolisen. Eftersom en militärpolisman är att anse som polisman kan åklagare uppdra åt en enskild militärpolisman att vidta en utredningsåtgärd som hör till en förundersökning med stöd av 23 kap. 3 § andra stycket rättegångsbalken. Försvarmaktens uppfattning är att även en polisiär undersökningsledare kan uppdra åt en enskild militärpolisman att vidta en viss utredningsåtgärd i en förundersökning även om det inte framgår direkt av 23 kap. 3 § andra stycket rättegångsbalken. Överenskommelsen mellan Försvarmakten, Polismyndigheten och Åklagarmyndigheten visar att det funnits en samsyn mellan myndigheterna om att det är juridiskt möjligt för Polismyndigheten att uppdra åt militärpoliser att utföra åtgärder i en förundersökning.

Polismyndigheten

Polismyndighetens hantering av förundersökningen

Polismyndigheten redovisade sammanfattningsvis följande bedömning avseende polisens hantering av förundersökningen.

Det saknas förutsättningar att, helt eller delvis, överlämna ledningen av en förundersökning till militärpolisen. Det är undersökningsledaren som har det övergripande helhetsansvaret för förundersökningen. Det framstår som att handläggningen av förundersökningen i icke obetydlig utsträckning har skötts

av militärpolisen snarare än Polismyndigheten. Såvitt framgår av upprättade handlingar var det militärpolisen som beslutade om hur husrannsakan skulle verkställas och vilka beslag som skulle göras. Det synes också ha varit militärpolisen som bedömde att den unge skulle delges misstanke om brott och avgjorde när och under vilka former som förhöret med honom skulle hållas, liksom även omfattningen av förhöret.

Enligt Polismyndigheten är det särskilt angeläget att en undersökningsledare håller sig väl underrättad om förundersökningen när han eller hon har uppdragit åt en annan myndighet att verkställa husrannsakan och andra utredningsåtgärder. Det finns visserligen uppgifter i utredningen om att det förekom vissa telefonkontakter mellan jourhavande undersökningsledare och militärpolisens insatschef i samband med den aktuella husrannsakan. Vad som avhandlades vid dessa kontakter synes dock inte ha dokumenterats och det är därför svårt att få klarhet i vilka instruktioner som undersökningsledare eventuellt kan ha gett vid telefonsamtalen.

Enligt Polismyndigheten borde undersökningsledaren i det här fallet ha tagit ett fastare grepp om förundersökningen och frågan om vilka utredningsåtgärder som skulle vidtas samt hur åtgärderna skulle utföras. Detta gäller bl.a. frågan om det var proportionerligt att genomföra husrannsakan med uniformerad militär, om den unge skulle delges misstanke om brott och höras direkt på platsen utan någon försvarare eller vårdnadshavare närvarande och hur ingående förhöret skulle vara. En ordinarie undersökningsledare utsågs den 6 oktober 2021 och först efter det att militärpolisen sökt kontakt med Polismyndigheten. Orsaken till detta har inte klargjorts men det är förstås inte godtagbart.

När det gäller beslutet om husrannsakan framgår det inte av utredningen om det gjordes några överväganden med anledning av att den misstänkte var underårig eller om det fanns några alternativa åtgärder till husrannsakan i bostaden, som är en tämligen ingripande åtgärd. Polismyndigheten anser dock att utredningen inte ger tillräcklig grund för slutsatsen att det saknades rättslig grund att inleda förundersökning och besluta om husrannsakan.

De rättsliga förutsättningarna för militärpolisen att biträda i en förundersökning
Polismyndigheten redovisade följande bedömning när det gäller frågan om det var lämpligt att anlita biträda av militärpolisen och om det fanns stöd i lag för detta.

Det aktuella ärendet förefaller inte ha varit ett sådant typfall som omnämns i den överenskommelse som bifogats till den särskilda rutinen för hantering och förundersökningsledning av ärenden som initieras av militärpolisen [*den ovan nämnda överenskommelsen mellan Försvarsmakten, Polismyndigheten och Åklagarmyndigheten, JO:s anm.*]. Med hänsyn till åtgärdernas beskaffenhet och med tanke på att det var frågan om ett ingripande mot en ung person, framstår det inte heller som lämpligt att anlita militärpolis som biträde i den aktuella förundersökningen. Därtill synes det saknas bestämmelser i författning som ger stöd för Polismyndigheten att anlita personal från Försvarsmakten för att utföra nu aktuella åtgärder i en förundersökning, även om den har inletts på begäran av

militärpolisen. Det synes inte heller finnas lagstöd för Försvarsmakten att ge Polismyndigheten handräckning med att verkställa nu aktuella tvångsåtgärder.

AA kommenterade myndigheternas yttranden.

Rättslig reglering

Utgångspunkter för tvångsmedelsanvändning

För all användning av tvångsmedel gäller ett antal grundläggande principer, bl.a. legalitetsprincipen, proportionalitetsprincipen och hänsynsprincipen. Legalitetsprincipen följer av regelsystemet i regeringsformen och Europakonventionen. Den innebär att en myndighet inte utan stöd i lag får ingripa i en enskilds rättssfär och att bestämmelser om tvångsmedel ska tolkas enligt sin ordalydelse. Att bestämmelserna inskränker det skydd som föreskrivs i grundlagen ger särskild anledning till restriktivitet vid tolkningen. (Se t.ex. NJA 2016 s. 1165.)

Proportionalitetsprincipen, som för husrannsakan kommer till uttryck i 28 kap. 3 a § rättegångsbalken (RB), innebär att ett tvångsmedel får beslutas endast om skälen för åtgärden uppväger det intrång eller men i övrigt som åtgärden innebär för den misstänkte eller för något annat motstående intresse.

Vid genomförandet av ett tvångsmedel ska hänsynsprincipen beaktas. Den innebär bl.a. att diskretion bör iaktas vid genomförandet av tvångsmedel och kommer till uttryck i 23 kap. 4 § andra stycket RB där det anges att en förundersökning ska bedrivas så att inte någon onödigt utsätts för misstanke eller orsakas kostnad eller olägenhet.

Generella bestämmelser för en förundersökning

Förundersökning ska inledas så snart det på grund av angivelse eller av annat skäl finns anledning att anta att ett brott som hör under allmänt åtal har förövats (se 23 kap. 1 § RB).

Beslut att inleda en förundersökning ska fattas av Polismyndigheten, Säkerhetspolisen eller åklagaren. När förundersökningen leds av åklagaren, får han eller hon anlita biträde av Polismyndigheten eller Säkerhetspolisen för att genomföra den. Åklagaren får också uppdra åt en polisman att vidta en viss åtgärd som hör till förundersökningen, om det är lämpligt med hänsyn till åtgärdens beskaffenhet. (Se 23 kap. 3 § RB.)

En förundersökning ska bedrivas objektivt. Vid förundersökningen ska undersökningsledaren och den som biträder honom eller henne söka efter, ta till vara och beakta omständigheter och bevis som talar såväl till den misstänktes fördel som till hans eller hennes nackdel. En förundersökning ska också bedrivas så skyndsamt som omständigheterna medger. (Se 23 kap. 4 § RB.)

Undersökningsledaren har ansvar för förundersökningen i dess helhet och ska se till att utredningen bedrivs effektivt och att den enskildes rättssäkerhetsintressen tas till vara. Undersökningsledaren ska också ge dem som biträder honom eller

henne behövliga direktiv för arbetet. (Se 1 a § förundersökningskungörelsen, FUK.)

En person som misstänks för ett brott har enligt 21 kap. 3 § första stycket RB en generell rätt att biträdas av en försvarare för att förbereda och utföra sin talan. Av 21 kap. 3 a § RB följer att den som är anhållen eller häktad har rätt till en offentlig försvarare om han eller hon begär det. En offentlig försvarare ska också förordnas om den misstänkte är i behov av försvarare med hänsyn till utredningen om brottet.

Den som underrättas om att han eller hon är skäligen misstänkt för ett brott ska samtidigt informeras om sin rätt att redan under förundersökningen anlita biträde av försvarare och om att en offentlig försvarare under vissa förutsättningar kan förordnas av rätten. En misstänkt ska i samband med underrättelse om misstanke även informeras om bl.a. sin rätt att inte behöva yttra sig över misstanken och inte heller i övrigt behöva medverka till utredningen av sin skuld. (Se 12 § FUK.)

Särskilda bestämmelser om unga lagöverträdare

Förundersökning mot den som inte har fyllt 18 år ska ledas av en åklagare eller en anställd vid Polismyndigheten som myndigheten har förordnat.

Undersökningsledaren ska, om det inte möter något hinder, genom intresse och fallenhet för arbete med unga lagöverträdare vara särskilt lämpad för uppgiften. (Se 2 § lagen med särskilda bestämmelser om unga lagöverträdare, LUL.)

En förundersökning mot den som inte fyllt 18 år och som gäller brott på vilket fängelse kan följa ska bedrivas med särskild skyndsamhet. Förundersökningen ska avslutas och beslut i åtalsfrågan fattas så snart det kan ske och senast inom sex veckor från dagen för delgivningen av misstanken. Tidsfristen får dock överskridas endast om det är nödvändigt med hänsyn till bl.a. utredningens beskaffenhet eller andra särskilda omständigheter. (Se 4 § LUL.)

Om någon som inte har fyllt 18 år är skäligen misstänkt för brott, ska vårdnadshavaren omedelbart underrättas och kallas till förhör som hålls med den unge. Undersökningsledaren får besluta att skjuta upp en underrättelse om brottsmisstanke eller en kallelse till förhör om det är nödvändigt för att sakens utredning inte väsentligen ska försvåras. (Se 5 § LUL.)

Om någon som inte har fyllt 18 år är skäligen misstänkt för ett brott som kan leda till fängelse, ska även socialnämnden genast underrättas (se 6 § LUL). Vid förhör med den som inte har fyllt 18 år och som är misstänkt för ett brott på vilket fängelse kan följa ska företrädare för socialtjänsten närvara om det är möjligt och det kan ske utan men för utredningen (se 7 § LUL i lydelsen före den 1 juli 2023.)

För en misstänkt som inte har fyllt 18 år ska en offentlig försvarare förordnas, om det inte är uppenbart att han eller hon saknar behov av försvarare. När en

offentlig försvarare ska förordnas, ska undersökningsledaren anmäla det hos rätten. (Se 24 § LUL.)

Förhör med någon som är under 18 år ska planeras och verkställas så att det inte uppkommer fara för att den som förhörs tar skada. Förhöret bör hållas av en person med särskild kompetens för uppgiften. (Se 17 och 18 §§ FUK.)

Barnkonventionen gäller, enligt vad som nu är av intresse, som lag i Sverige. Konventionens bestämmelser ska beaktas vid avvägningar och bedömningar som rör barn. Med barn avses i konventionen varje människa under 18 år (se artikel 1).

En grundprincip i barnkonventionen är att barnets bästa ska beaktas i första hand vid alla åtgärder som rör ett barn (se artikel 3.1). Det finns inget krav på att barnets bästa ska vara utslagsgivande, men det ska vara ett tungt vägande intresse vid alla åtgärder som rör ett barn (se t.ex. SOU 2020:63 s. 187 f. och s. 242 f.).

Militärpolisens uppdrag

Militärpolisen ska upprätthålla den allmänna ordningen och säkerheten inom Försvarsmakten samt vid sådana övningar som Försvarsmakten genomför tillsammans med andra myndigheter. Därvid har militärpolisen bl.a. till uppgift särskilt att förebygga brott samt hindra att ordningen och säkerheten störs genom brott eller på annat sätt, avslöja brott samt vidta de åtgärder som behövs, när ordningen och säkerheten störs på annat sätt än genom brott. (Se 1 § förordningen med reglemente för militärpolisen, militärpolisförordningen.)

En militärpolisman är, då han eller hon fullgör uppgifter enligt 1 § militärpolisförordningen, att anse som polisman. Det som är föreskrivet om polismän gäller därför i tillämpliga delar också för militärpolismän som fullgör sådana uppgifter. (Se 11 § första stycket militärpolisförordningen och 2 § tredje stycket polisförordningen.)

Bedömning

Granskningens inriktning

AA har i anmälan fört fram ett flertal synpunkter på hur förundersökningen bedrevs. Jag har i huvudsak valt att rikta in min granskning på de åtgärder som vidtogs den 1 september 2021.

Inledningsvis kan jag konstatera att det av utredningen framgår att både Polismyndigheten och Försvarsmakten har brutit vid dokumentationen av den kontakt som förekommit mellan militärpolisen och undersökningsledaren och de åtgärder som vidtagits. Detta är givetvis otillfredsställande och har försvårat min granskning.

Beslutet att inleda förundersökning och beslutet om husrannsakan

Mot bakgrund av de uppgifter som kommit fram och de brott som misstankarna avsåg godtar jag Polismyndighetens beslut att inleda förundersökning. När det gäller beslutet om husrannsakan kan det ifrågasättas om det inte fanns andra, mindre ingripande, åtgärder som hade kunnat vidtas. Med hänsyn till det bedömningsutrymme som finns i dessa frågor får dock även det beslutet godtas.

Genomförandet av husrannsakan

Den straffprocessuella hänsynsprincipen gör sig i särskilt hög grad gällande när det är fråga om åtgärder som vidtas mot ett barn. För mig står det klart att det var i strid med den principen och direkt olämpligt att husrannsakan verkställdes av uniformerade militärpoliserna som också anlände till platsen i försvarsmaktens fordon. Genomförandet av husrannsakan kan inte heller anses ha varit förenligt med barnkonventionens bestämmelser om barnets bästa.

JO har tidigare uttalat att när det endast är barn i en bostad bör genomförandet av husrannsakan vänta till dess att någon vuxen kan komma till platsen, om inte det skulle innebära att genomförandet fördröjs avsevärt (se bl.a. JO 2017/18 s. 282, dnr 263-2016). I detta fall framstår det som att det hade varit möjligt att avvakta något med husrannsakan för att fortsätta försöka få kontakt med den unges vårdnadshavare.

Förhöret med den unge

Av utredningen framgår att det inte förordnades någon offentlig försvarare innan militärpolisen höll ett förhör med den unge. Förhöret pågick i ungefär en timme.

JO har i flera ärenden riktat kritik mot att förhör genomförts utan att en försvarare närvarat och framhållit att en brottsmisstänkts rätt till försvarare vid förhör är en central rättssäkerhetsfråga. Även om den misstänkte anger att han eller hon avstår från en försvarare kan det ändå, med hänsyn till bl.a. brottsmisstankarna, utredningsläget eller den misstänktes ålder, finnas anledning att förordna en försvarare för att hans eller hennes försvararrättigheter inte ska äventyras. Detsamma gäller i fråga om försvararens närvaro vid förhör.

Det är primärt undersökningsledarens ansvar att göra en bedömning av behovet av försvarare, oavsett vilken inställning den misstänkte har. JO har i några fall där den misstänkte var under 18 år eller strax över framhållit att förhørsledaren bör rådgöra med undersökningsledaren i försvararfrågan innan ett mer ingående förhör inleds (Se JO 2016/17 s. 400, dnr 2502-2015, och JO 2016/17 s. 414, dnr 2943-2015, med där gjorda hänvisningar.)

Misstankarna i det aktuella ärendet gällde ett förhållandevis allvarligt brott som föranlett en husrannsakan. Enligt min mening är det uppenbart att den unge skulle ha biträtts av en försvarare under förhöret. Han befann sig i en utsatt situation och hade inte möjlighet att själv ta till vara sina rättigheter vid förhöret. Det kan inte anses rättssäkert att hålla förhör av detta slag utan

en försvarare närvarande. Förhöret borde alltså inte ha hållits utan en försvarare närvarande. Detta gäller oavsett den unges och hans vårdnadshavares eventuella inställning i denna fråga.

Vidare framgår att det inte närvarade någon representant från socialtjänsten vid förhöret eller att nämnden ens underrättades om misstankarna. Självklart borde socialnämnden ha underrättats. Med hänsyn till att husrannsakan genomfördes ungefär åtta timmar efter att Polismyndigheten beslutat om åtgärden är det anmärkningsvärt att socialnämnden inte kontaktades. I ett fall som detta är utgångspunkten att en företrädare för socialtjänsten ska närvara vid ett förhör. Jag kan inte se att det i det aktuella fallet funnits något hinder mot det med hänsyn till utredningen. En representant för socialtjänsten borde alltså ha getts möjlighet att närvara vid förhöret.

Innan förhöret påbörjades försökte militärpolisen komma i kontakt med den unges föräldrar, men fadern anlände först efter att förhöret inletts. Enligt min mening borde förhöret inte ha inletts innan man kommit i kontakt med den unges vårdnadshavare. I utredningen hos JO har det inte kommit fram några skäl som innebar att det var nödvändigt att omgående hålla förhör i sak med den unge.

Vidare finns det ingen notering om att den unge i samband med att han underrättades om misstanken även informerades om bl.a. sin rätt att inte behöva yttra sig över misstanken och inte heller i övrigt behöva medverka till utredningen av sin skuld.

Slutligen får jag konstatera att det över huvud taget inte verkar ha gjorts några överväganden enligt barnkonventionen om den unges bästa.

Den fortsatta handläggningen av förundersökningen

AA har fört fram klagomål om att förundersökningen efter de initiala åtgärderna den 1 september 2021 inte bedrevs objektivt och tillräckligt skyndsamt.

Utredningen här ger inte stöd för en slutsats om att kravet på att en förundersökning ska bedrivas objektivt inte har iakttagits.

När det gäller handläggningstiden har min granskning begränsats till åtgärder som vidtagits i förundersökningen fram till och med den 30 september 2021. Jag vill dock nämna att jag delar Polismyndighetens uppfattning att det inte är godtagbart att en ordinarie undersökningsledare tillsattes först den 6 oktober 2021, dvs. mer än en månad efter beslutet att inleda en förundersökning och att genomföra en husrannsakan.

Polismyndigheten och Försvarsmakten får allvarlig kritik

Det är primärt undersökningsledaren som har ansvar för de åtgärder som vidtas i en förundersökning. Även med beaktande av det måste alla som utför utredningsåtgärder i en förundersökning uppmärksamma och på rätt sätt tillämpa de rättsregler som aktualiseras i utredningen.

I den aktuella förundersökningen har det förekommit ett flertal brister i samband med genomförandet av husrannsakan och förhöret i avseenden som varit väsentliga för att ta tillvara den unges rättssäkerhet. Både Polismyndigheten och Försvarmakten förtjänar allvarlig kritik för detta.

En särskild granskning ska inledas om militärpolisens medverkan i brottsutredande verksamhet

Av utredningen framgår att Polismyndigheten gav Försvarmaktens personal i uppdrag att verkställa husrannsakan och hålla ett förhör med den unge.

Det finns anledning att närmare utreda de rättsliga förutsättningarna för militärpolis att medverka i brottsutredande verksamhet och de rättsliga förutsättningarna för den överenskommelse som finns mellan Försvarmakten, Polismyndigheten och Åklagarmyndigheten om militärpolisens biträde i förundersökningar om brott som har begåtts inom Försvarmakten.

Jag kommer att inleda en särskild granskning av frågor med koppling till detta.

Ärendet avslutas.

Per Lennerbrant

Ärendet har föredragits av Mattias Karlsson. Byråchefen Stefan Nyman har deltagit i beredningen.